

Warszawa, 24 stycznia 2019 r.

PROTOKÓŁ
z IX posiedzenia Polskiej Rady Języka Migowego

Dziewiąte posiedzenie Polskiej Rady Języka Migowego drugiej kadencji odbyło się w dniu 24 stycznia 2019 r. w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, ul. Nowogrodzka 1/3/5, w Warszawie. Rozpoczęcie posiedzenia planowane było na godz. 11:00.

Do czasu rozpoczęcia posiedzenia nie wpłynęło od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego zgłoszenie Jego przedstawiciela do Polskiej Rady Języka Migowego drugiej kadencji.

Zgodnie z listą obecności, stanowiącą zał. nr 1 do protokołu, w posiedzeniu wzięli udział następujący członkowie Rady:

- Joanna Wilewska (Ministerstwo Edukacji Narodowej),
- Bolesław Cieślik (Ministerstwo Sprawiedliwości),
- Adam Pietrasiewicz (Ministerstwo Cyfryzacji),
- Ewa Murawska-Najmiec (Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji),
- dr Małgorzata Czajkowska-Kisil (przedstawiciel środowiska osób niesłyszących),
- Monika Inglot-Werner (przedstawiciel środowiska osób niesłyszących),
- Edward Pukło (przedstawiciel środowiska osób niesłyszących),
- Małgorzata Talipska (przedstawiciel środowiska osób niesłyszących),
- Maciej Pilecki (przedstawiciel środowiska osób niesłyszących),
- dr Aleksandra Borowicz (przedstawiciel środowiska osób niesłyszących),
- Grzegorz Kozłowski (przedstawiciel środowiska osób niesłyszących).

oraz:

- Pani Małgorzata Wenek – specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych,
- Pani Katarzyna Duszczyk – główny specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych,
- Pan Mirosław Przewoźnik – Dyrektor w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.

Wszystkie osoby obecne na posiedzeniu podpisały listę obecności.

Posiedzenie na język migowy tłumaczyła p. Mariola Kozłowska-Nowak

Pani Przewodnicząca powitała obecnych i przedstawiła proponowany porządek obrad.

Ustalono następujący porządek obrad.

- Wręczenie powołania nowemu przedstawicielowi Ministra Cyfryzacji w Polskiej Radzie Języka Migowego Panu Adamowi Pietrasiewiczowi.
- Przewodniczący zespołów przedstawia poszczególne propozycje w zakresie certyfikacji.

Proponowana kolejność:

- 1) Przedstawienie rekomendacji przez przewodniczącą zespołu ds. opracowania minimów programowych i zakresów egzaminów dla transliteratora fonogestowego – dyskusja,
- 2) Przedstawienie rekomendacji przez przewodniczącego zespołu ds. opracowania minimów programowych i zakresów egzaminów dla tłumacza-przewodnika osób głuchoniewidomych – dyskusja,
- 3) Przedstawienie rekomendacji przez przewodniczącą zespołu ds. opracowania minimów programowych i zakresów egzaminów dla dwóch stopni specjalizacji tłumacza polskiego języka migowego – dyskusja,
- 4) Sprawy różne;
- 5) Zakończenie obrad.

Ad. 1.

Pani **dr Aleksandra Borowicz** jako przewodnicząca zespołu zabrała głos na temat opracowania minimów programowych i zakresów egzaminów dla transliteratorów fonogestowych. Praca odbywała się w zespole w składzie: Pani Joanna Wilewska, prof. dr hab. Kazimiera Krakowiak twórczyni metody fonogestów oraz Pani dr Renata Kołodziejczyk z Centrum Edukacji Niesłyszących w Lublinie. Rekomendacja zaczyna się od zdefiniowania pojęć. Fonogesty są metodą, a nie językiem, która ma za zadanie ułatwić, szczególnie małym dzieciom, wejście w świat języka narodowego poprzez precyzyjne odczytywanie mowy z ust. W dokumencie rekomendacji dotyczących certyfikacji transliteratorów fonogestowych są wytyczne, minima i wymogi egzaminacyjne na trzy stopnie. Następnie Pani Aleksandra Borowicz opisała całą drogę jak zostaje się

transliteratorem fonogestowym polegającym na omówieniu każdego stopnia certyfikacji. Kurs podstawowy I stopnia ma za zadanie przygotować uczestników do posługiwania się metodą fonogestów w prowadzonym wychowaniu językowym dziecka z uszkodzonym słuchem. W kursach biorą udział przyszli logopedzi, surdologopedzi i surdopedagodzy. Ramowy program nauki składa się z pięciu punktów:

- 1) programowanie i kształcenie języka dzieci niesłyszących,
- 2) podstawowe wiadomości o fonogestach,
- 3) budowa metody fonogestów,
- 4) praktyczna nauka mówienia z fonogestami,
- 5) metodyka stosowania fonogestów oraz trening wrażliwości słuchowej.

Egzamin składa się z czterech części: pytania z wiedzy teoretycznej, przygotowanie wiersza na pamięć z fonogestami, przeczytanie nieznanego tekstu oraz odczytania mowy z ust.

W każdej części tych dokumentów znajduje się profil absolwenta kursu podzielony na to co absolwent powinien wiedzieć, znać i rozumieć oraz są tam umiejętności dotyczące bardzo konkretnych sprawności poprawnego posługiwania się metodą fonogestów.

Kurs stopnia II to kurs instruktorski przygotowujący do pełnienia roli instruktora fonogestów trwający kilka dni. Ramowy program kursu nastawiony jest na metodykę, rehabilitację i kształcenie języka dzieci i osób w różnym wieku z zastosowaniem metody fonogestów na doskonalenie, trening wrażliwości komunikacyjnej i na metodykę pracy na kursach I stopnia.

Zasady egzaminowania. Egzamin składa się z dwóch części: pierwszej pisemnej z wiedzy teoretycznej i drugiej praktycznej. W części praktycznej egzaminator ocenia płynność w dialogowaniu transliteracji z fonogestami. Absolwent stopnia II, instruktorskiego, jest przygotowywany do prowadzenia kursów i szkoleń z metody fonogestów I stopnia.

Kurs III stopnia to kurs mistrzowski przygotowujący do kształcenia kolejnych instruktorów. Absolwenci tego stopnia mieliby kompetencje aby oceniać instruktorów niższych stopni. Posiadaliby także pełne kwalifikacje transliteratora symultanicznego. Kurs trwa 30 godzin, otrzymanie pozytywnej oceny kończy się uzyskaniem certyfikatu III stopnia mistrzowskiego. Egzamin składa się z dwóch części: pisemnej z wiedzy teoretycznej i praktycznej z transliteracji symultanicznej i recytacji z fonogestami. Egzaminator ocenia płynność, tempo, poziom zgodności z oryginałem, zastosowanie cech prozodycznych, barwę i wymagania dotyczące rozumienia pewnych treści wiedzy. W rekomendacjach dla kandydatów nie ma

wymagań wstępnych, nie ma też mowy o jednostkach akredytowanych polecanych przez Radę Języka Migowego.

Ad. 2.

Pan Grzegorz Kozłowski powiedział, że rekomendacje opracowywane w zakresie minimów programowych i zakresów egzaminów dla tłumacza-przewodnika osób głuchoniewidomych będą na bazie już istniejącego dokumentu, który będzie dobrym punktem wyjścia. Dokument zaczyna się od zdefiniowania pojęcia: SKOGN oraz dla tłumacza-przewodnika a i b do SKOGN. W przypadku tłumacza-przewodnika a do SKOGN w dokumencie są opisane, wymienione i wyjaśnione środki transliteracyjne (alfabet Lorma, daktylografia) oraz jak są rozumiane. Są to przewodnicy dla osób głuchoniewidomych mówiących. Drugi rodzaj SKOGN b jest dla osób głuchoniewidomych posługujących się językiem migowym. Na podstawie tego rozróżnienia zdefiniowani są tłumacze SKOGN. Duży akcent jest położony na rolę przewodnictwa oraz komunikacji w czasie przemieszczania się i konieczności opanowania tych umiejętności. Komunikacja podczas przemieszczania się może być wykonywana metodami transliteracyjnymi przy pomocy SKOGN a lub przy pomocy technik bazujących na języku migowym. Podstawą aby być tłumaczem-przewodnikiem osoby głuchoniewidomej jest opanowanie umiejętności przemieszczania się w sposób bezpieczny. Przewodnik musi umieć dobrać narzędzia komunikacji do sytuacji w jakiej się znajduje z osobą głuchoniewidomą. W dokumencie jest jeszcze podział na świadczenie usługi tłumacza SKOGN stacjonarnego i pełnego. Szkolenie i nadawanie certyfikatu prowadzone będzie przez instytucje mające do tego odpowiednie kwalifikacje, akredytowane czy rekomendowane przez ministerstwo.

Ad.3

Z powodu braku czasu, obszerności poruszanego tematu, a także nieobecności Pani Kajetany Maciejskiej-Roczan oraz Pana dr Pawła Rutkowskiego, który zgłosił wiele uwag dyskusja na temat certyfikacji tłumaczy polskiego języka migowego została przełożona na kolejne posiedzenie, które odbędzie się w dniu 7 marca br.

Ad. 4

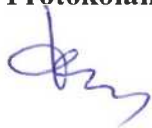
Pan Maciej Pilecki zgłosił do rozważenia temat obecności tłumaczy migowych w szpitalach czy urzędach.

Pan Edward Pukło zgłosił temat dotyczący stawki wynagradzania za usługi tłumacza migowego.

Ad. 5

Na zakończenie obrad ustalono, że następne posiedzenie odbędzie się w dniu 7 marca 2019 r. o godz. 11:00.

Protokolant

Przewodniczący Rady

